

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

اصول کار مشعل گازوئیلی

برای تبدیل انرژی شیمیایی موجود در سوخت ، به انرژی حرارتی باید مثلثی به نام مثلث احتراق تشکیل گردد روی هر یک از اضلاع این مثلث یکی از عوامل لازم برای احتراق وجود دارد . با حذف یکی از اینها ، دو عامل دیگر قادر به انجام عمل احتراق نخواهند بود.

مثلث احتراق

این سه عامل عبارتند از:

- ۱ - سوخت : یک ماده‌ی سوختی که به صورت جامد ، مایع و گاز وجود دارد
- ۲ - اکسیژن : جهت انجام عمل اکسیداسیون (سوزاندن سوخت) از اکسیژن موجود در هوا استفاده می‌شود.
- ۳ - حرارت : برای رساندن دمای سوخت به درجه‌ی حرارت اشتغال.

مشتعل ها دستگاه هایی هستند که مثلث احتراق را در داخل کوره‌ی دیگ ایجاد می‌کنند . مشتعل ها را بر حسب نوع سوخت به باروتی ، گازوئیلی ، گازی و دو گانه سوز تقسیم بندی می‌کنند.

مشعل های گازوئیلی:

مشعل های گازوئیلی ، مشعل هایی هستند که بر اساس استفاده از گازوئیل به عنوان سوخت ، طراحی و ساخته می‌شوند . به این نوع مشعل های در اصطلاح مشعل های « پودرکننده‌ی فشار قوی تفنگی ۱ می‌گویند ، زیرا به وسیله‌ی آنها گازوئیل با فشاری بین (۱۰۰) تا PSIG300 (از طریق یک و یا دو نازل (افسانک) به داخل دیگ پاشیده می‌شود.

اجزای مشعل گازوئیلی:

اجزای اصلی تشکیل‌دهنده‌ی مشعل گازوئیلی عبارتند از : موتور ، بادزن (فن) ، پمپات گازوئیل ، شیر برقی ، کوپلینگ ، نازل ، ترانسفورمانور جرقه ، الکترودها ، مشعله پخش‌ری آبگرمکن برقی آبگرمکن نفتی کن ، چشم الکتریکی و بدنه.

اجزای مختلف یک مشعل گازوئیلی:

پکیج شوفاژ دیواری
کولر گازی اسپلیت
یخچال و فریزر
لوازم خانگی

۱- بدنه

۱/۱ - درپوش

۲- رینگ شیشه‌ی دید شعله

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

۳- شیشه‌ی دید شعله

۴- پیچ اتصال در پوش به بدن

۵- مقواي نسوزي که حد فاصل مشعل و دیگ قرار مي‌گيرد تا حرارت دیگ به بدنمي مشتعل منقل نشود

۶- پمپ گازوئيل

۷- لوله‌ی اتصال پمپ گازوئيل به شير مغناطيسی

۸- شير مغناطيسی

۹- رابط شير مغناطيسی و لوله‌ی شماره‌ی ۲۴

۱۰- مهره

۱۱- صفحه‌ی اتصال به بدن

۱۲- دمپر تنظيم هوا

۱۳- کوپلینگ پلاستيكي

۱۴- محور انتقال حرکت الکتروموتور به پمپ

۱۵- بادبزن (ونتيلاتور)

۱۶- الکتروموتور

۱۷- چشم الکتریكي

۱۸- پایه‌ی چشم الکتریكي

۱۹- ترانسفورماتور جرقه

۲۰- واشر عبور كابل از بدن

۲۱- كابل‌های فشار قوي

۲۲- الکترودهای جرقه

۲۳- پایه‌اتصال الکترودها به لوله‌ی شماره ۲۴

دانلود جزوای
آبگرمکن دیواری
آبگرمکن برقی
آبگرمکن نفتی

پکیج شوفاژ دیواری
کولر گازی اسپلیت
یخچال و فریزر
لوازم خانگی

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

۲۴- لوله‌ی حامل سوخت تحت فشار از پمپ به نازل

۲۵- نگه دارنده‌ی لوله‌ی حامل سوخت

۲۶- شعله پخشکن (چرخاننده‌ی هوا)

۲۷- لوله‌ی خروج شعله

۲۸- پین نگهدارنده‌ی دمپر هوا

۱/۲۸- پیچ پین نگهدارنده‌ی دمپر هوا

۲۹- پین تنظیم دمپر هوا

۱/۲۹- پیچ پین تنظیم دمپر هوا

۳۰- درپوش

۳۱- کنترل خودکار (رله)

۳۲- پایه‌ی کنترل خودکار

اینک به شرح هر یک از اجزای اصلی مشعل گازوئیلی می پردازیم:

الکتروموتور :

الکتروموتور عامل حرکت پمپ و بادیزن (فن ۱) است و از نوع « آسنکرون با روتور القایی قفس سنجاقی » است.

سرعت الکتروموتورهای گازوئیلی اغلب (۲۸۰۰) و در بعضی موارد (۱۴۰۰) دور در دقیقه است . برای ایجاد « گشتاور » بیشتر در راه اندازی موتور ، معمولاً پک خازن نیز در مدار سیم پیچ راه انداز موتور ، معمولاً یکخازن نیز در مدار سیم پیچ راه انداز آن به صورت سری قرار داده می شود .

بادیزن (فن یا پروانه) :

بادیزن مشعل ها از نوع گریز از مرکز (سانتریفوژ) است که بر روی محور موتور دیواری نصب می گردد . پروانه با حرکت موتور به حرکت در می آید و مولکول های هوای بین سپلیت پره ها ، همراه فن شروع به چرخش کرده ، تحت تأثیر نیروی گریز از مرکز از لبه های پره ها به داخل محفظه های حلزونی شکل پرتاپ می شوند و به طرف اطافک احتراق هدایت می گردند . در اثر خارج شدن مولکول های هوای بین پره ها ، فشار بین آن ها کاهش یافته ،

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

یک خلاً نسبی در بین پره ها ایجاد می گردد؛ در نتیجه هوای موجود در مرکز بادبزن، به سمت پره ها حرکت می کند و به دنبال آن هوای خارج، وارد پروانه می شود. برای کنترل مقدار هوای بادزن، در دهانه مکش آن دمپر قرار می دهند که تنظیم آن در مشعل های کوچک، دستی و ثابت است ولی در مشعل های بزرگ به وسیله یک موتور، کنترل شده، متناسب با مقدار سوخت کم و زیاد می شود.

پمپ گازوئیل ۱:

معمولًا پمپ گازوئیل را در مشعل های فشار قوی به ورت دور و یا چرخ دنده ای به صورت یک یا دو طبقه می سازند.

ساختمان داخلی یک پمپ دور یک طبقه برای مشعل های گازوئیلی فشار قوی عبارتند از

- A محور

- B کاسه نمد محور

- C رتور پمپ

- D بدنه می پمپ

سوخت پس از عبور از یک صافی در روی لوله رفت از طرف پایین وارد صافی داخل پمپ شده، پس از آن وارد پمپ دور (که در جهت عکس حرکت عقربه های ساعت می چرخد) می شود و تحت فشار قرار می گیرد.

سپس به طرف تنظیم کننده های (رگولاتور) فشار رفته، بسته به فشاری که پیچ تنظیم فشار به فتر وارد می کند مقداری از آن از طرف بالا به نازل می رود و بقیه می آن به منبع سوخت بر می گردد.

شیر برقی (شیر مغناطیسی) ۲:

دانلود جزوات

معمولًا در مسیر عبور سوخت از پمپ به طرف نازل، یک شیر برقی قرار می دهند تا از در زمان خاموش بودن مشعل، از نشت گازوئیل به داخل اطاقه احتراق جلوگیری کند. این شیر دارای یک سوزن است که در حالت عادی تحت تأثیر وزن خود پایین آمده، نفیتی مجرای عبور سوخت را می بندد؛ وقتی که برق به سیم پیچ (کویل) آن می رسد، میدان مغناطیسی ایجاد شده، به وسیله می کویل، هسته می آهنسی و در نتیجه سوزن بالا می رود و مجرای عبور سوخت به طرف نازل، باز شده، سوخت به داخل دیگ پاشیده می شود. شیر برقی ممکن است مانند روی پمپ و یا در روی لوله حد فاصل پمپ و نازل نصب شود.

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

کوپلینگ :

کوپلینگ قطعه‌ای است که حرکت الکتروموتور را به پمپ منتقل می‌کند و معمولاً از جنس پلاستیک است. در این دستگاه یک لقی جزیی بین محور الکتروموتور و پمپ ایجاد می‌شود تا در لحظه‌ای راه اندازی اینرسی (لختی) پمپ روی الکتروموتور نباشد و الکتروموتور راحت‌تر بتواند به حرکت درآید. در صورت گریپاز کردن پمپ، معمولاً کوپلینگ می‌شکند و موتور هر ز می‌شود در نتیجه، الکروموموتور از خطر سوختن محفوظ می‌ماند و در صورت معیوب شدن الکتروموتور و یا پمپ فقط دستگاه معیوب را تعویض می‌کند.

نازل:

نازل دستگاهی است که گازوئیل را به صورت پودر (a)، به مقدار معین (b)، با چرخش با زاویه‌ی معین (c)، به شکل مشخص (d) و به صورت تصفیه شده، به داخل دیگ می‌باشد.

نازل از یک صافی، پیچ نگهدارنده، قطعه‌ی مخروطی و پوسته، تشکیل شده است. به دلیل ریز بودن سوراخ نازل، سوخت در این مرحله، یک بار دیگر توسط صافی نازل تصفیه می‌شود تا اگر احیاناً جرم از فیلتر پمپ گذشت در دام صافی نازل گرفتار آید و باعث مسدود شدن سوراخ آن نشود. سوخت پس از تصفیه در صافی از پیچ نگهدارنده گذشته، به اطراف قطعه‌ی مخروطی میرسد. قطعه‌ی مخروطی در جلو دارای شیارهایی است که وقتی آن را داخل پوسته، محکم بیندیم سوخت تحت فشار فقط از این شیارهای می‌تواند عبور کند. دبی سوختی که به داخل دیگ پاشیده می‌شود، به فشار پمپ و مجموع سطح مقطع شیارها بستگی دارد.

شکل قرارگیری شیارها در روی مخروط طوری است که سوخت هنگام خروج از شیارها، حالت چرخشی پیدا کرده، از سواخ رد می‌شود و به دلیل سعت زیاد، هنگام خروج از نازل به صورت پودر در می‌آید زاویه‌ی پاشیده شدن سوخت به زاویه‌ی رأس مخروط بستگی دارد. هر چه این زاویه کمتر باشد، سوخت با زاویه‌ی کمتری به بیرون پاشیده می‌شود و بالعکس.

سوخت با توجه به شکل فضای حد فاصل نوک قطعه‌ی مخروطی پوسته صورت توخالی (H) توپر 2 (S) و نیمه پر 3 (B) پاشیده می‌شود.

نازل ها تحت یکی از چهار زاویه‌ی 030°، 045°، 060° و 080° سوخت را به داخل دیواری اطاک احتراق می‌پاشند که زاویه‌ی کم برای اطلاق احتراق عمیق و زاویه‌ی زیاد برای اطلاق احتراق کم عمق‌تر مناسب است. گرچه به علت مختلف بودن شکل اطاک احتراق در دیگ‌های حرارت مرکزی، نمی‌توان در انتخاب نوع پاشیدن سوخت (توپر، نیمه پر و توخالی) یک قاعده‌ی کلی اظهار کرد اما کارخانه‌های سازنده مشعل، اغلب نوع توپر و

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

یا نیمهپر با زاویه‌ی ۰۶۰ و یا ۰۴۵ را پیشنهاد می‌کنند. ظرفیت نازل بر حسب معین می‌شود . این نازل دارای ظرفیت معادل با $GPH\ 60/0\ 27/2$ است . ظرفیت ، زاویه و نوع پاشیدن نازل به فشار سوخت در پشت نازل بستگی دارد . مشخصات حک شده روی نازل فقط برای فشار $7\times10^5\ Pa$ معادل با $bar7$ ، $at7$ ، $100\ Psi$ صدق می‌کند و با تغییر فشار ، ظرفیت زاویه و نوع پاشیدن سوخت تغییر خواهد کرد.

اگر در روی نازل ، ظرفیت را بدون واحد بنویسند منظور ، ظرفیت بر حسب (GPH) است ، مشخصات کامل سری نازل‌های یک کارخانه‌ی سازنده‌ی نازل را مشاهده می‌کنید . اگر فشار پشت نازل بیش از ($bar7$) باشد ، مقدار دبی سوخت عبوری از نازل بیش از مقدار ظرفیت اسمی حک شده روی آن خواهد بود که با استفاده از دیاگرام می‌توان به ظرفیت حقیقی آن تحت فشاری معین پی برد ؛ به عنوان مثال نازل (GPH1) تحت فشار ($bar7$) دارای ظرفیت (GPH 1) است ، در حالی که همین نازل تحت فشار (GPH 3/1) ظرفیتی برابر ($bar12$) دارد.

کارخانه‌های سازنده‌ی مشعل توصیه می‌کنند که به وسیله‌ی فشارسنج ، فشار پشت نازل (فشار رانش پمپ) را بین $10\ bar$ (۱۴) تنظیم شود.

تذکر :

معمولًا نازل‌ها از ظرفیت (GPH12) به بالا صافی ندارند . چون به واسطه‌ی بالا بودن ظرفیت ، سوراخ نازل آنقدر بزرگ است که با ناخالصی‌های احتمالی همراه سوخت مسدود نمی‌شود.

ترانسفورماتور جرقه :

در این ترانسفورماتور انرژی الکتریکی می‌تواند در یک قطعه‌ی آهن به انرژی مغناطیسی تبدیل شود و انرژی مغناطیسی نیر می‌تواند به انرژی الکتریکی تبدیل گردد . به عبارت دیگر اگر یک سیم پیچ دور یک قطعه آهن پیچیده شود و جریانی از آن بگذرد ، آهن مغناطیس می‌شود ؛ حال اگر یک سیم پیچ دیگر دور هسته‌ی آهنی پیچیده شود امکان دارد جریان دیگری در آن به وجود آید . برای تبدیل انرژی مغناطیسی به انرژی الکتریکی در سیمپیچ ثانویه ، باید حوزه‌ی مغناطیسی دائم تغییر کند : این عمل با اتصال سیمپیچ اولیه به جریان متناوب ۱ (AC) انجام می‌شود . جریان متناوب برق شهر در یک ثانیه ۱۰۰ مرتبه تغییر جهت می‌دهد که این خود باعث تغییر قطب‌های مغناطیسی ، به اندازه‌ی ۱۰۰ بار در یک ثانیه می‌شود . اگر یک ولت‌متر به سیمپیچ ثانویه وصل شود ، دیده خواهد شد که بین ولتاژ و تعداد دور سیمپیچ روی هسته‌ی آهنی تنسابی موجود است یعنی هر دور ، سیمپیچ یک ولتاژ معینی را تولید می‌کند به طوری که با زیاد شده تعداد دور سیمپیچ ، ولتاژ زیادی نیز تولید می‌شود.

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

یک « ترانسفورماتور جرقه » باید ولتاژ خیلی زیادی را تولید کند که تا باعث ایجاد قوس الکتریکی بین دو الکترود شود . این میزان در حدود ۱۰۰۰۰ ولت است که بین ۱ تا ۱۵۰۰۰ ولت ، ۱۰۰ ، مرتبه در یک ثانیه تغییر می کند . هنگامی که قوس الکتریکی تولید شود ، ولتاژ به طور قابل ملاحظه ای افت می کند بنابراین ، ترانسفورماتور طوری ساخته می شود که قدرت مصرفی خودش را تنظیم کند و گرنه با کشیدن بار بیش از اندازه خواهد سوت.

برای طولانی کردن عمر ترانسفورماتور ، آن را با یک ماده مخصوص پر کرده اند به طوری که ولتاژ زیاد را ایزوله کرده ، حرارت تولید شده در سیمپیچ را به سطح خارجی ترانسفورماتور منتقل نماید.

بین دو سیمپیچ، پرهای اقرار گرفته تا از انتقال پارازیت رادیویی حاصل از قوس الکتریکی به شبکه برق رسانی جلوگیری کند . پارازیت رادیویی معمولاً به علت اتصالی دو سیمپیچ ۱و یا اتصال الکترودها و کابل های فشار قوی با بدنه می شوند که طبیعتاً پرده ی بین دو سیمپیچ نمی تواند مقاومتی در برابر آن ها داشته باشد.

در مشعل های جدید ، قوس الکتریکی فقط برای یک زمان کوتاه مورد نیاز است ، بنابراین کاهش ابعاد ترانسفورماتور ممکن می شود . میزان کارکرد این ترانسفورماتور به طور معمول ۳۳٪ زمان ۳ دقیقه ای باقیستی کلاً ۱ دقیقه کار کند به این دستگاهها ، « ترانسفورماتور با کار متناوب) « ترانسفورماتور با جرقه موقت) می گویند.

الکترودهای جرقه:

الکترودهای جرقه از جنس فولاد ضد زنگ (استیل) و با روپوش چینی هستند . هیچگاه نباید فاصله ی میله الکترودها از قسمت های فلزی مشعل ، کمتر از شش میلی متر شود . محل نصب الکترودها در بالا و جلوی نازل است ؛ همین که سوخت پودر شده در حال چرش از نازل خارج شود با هوای متلاطم عبور کرده از « شعله پخش کن » مخطوط می شود؛ این مخلوط توسط جرقه ی بین سر الکترودها مشتعل می گردد.

همشه چینی عایق الکترودها باید تمیز نگاه داشته شود و گرنه باعث اتصال کوتاه ولتاژ قوی ترانسفورماتور خواهد شد.

ترانسفورماتور جرقه هنگامی که وانتیلاتور خاموش است ، باید قدرت کافی برای تشکیل قوس الکترویکی به طول (۲۵) میلی متر را داشته باشد. جرقه می ضعیف، قرار گیری نادرست الکترودها و عایق ضعیف الکترودها ممکن است باعث تأخیر د جرقه و « پل دیواری زدن » شعله شود . این مسئله هم چنین گاهی باعث رانده شدن دوده به داخل فضای اسپلیت موتور خانه و محل های مسکونی می شود.

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

در هیچ حالتی سر الکترودها نباید در تماس با پودر سوخت باشد و گرنه سر آنها دوده می گیرد و دو تولید جرقه اختلال به وجود می آید.

شعله پخش کن :

شعله پخش کن مطابق قطعه‌ی شماره (۲۶) ، قطعه‌ای است که سر راه ورود هوا به اطافک احتراق قرار می‌گیرد و آن را خلاف جهت چرخش سوخت ، به چرخش در می‌آورد تا باعث اختلاط هرچه بهتر سوخت و هوا گردد.

چشم الکتریکی:

چشم الکتریکی مقاومتی الکتریکی است که بر اثر تابپ نور به آن ، مقدار مقاومتش کم می‌شود و بالعکس . از این خاصیت برای کنترل شعله در مشعل‌های گازوئیلی و بعضی مشعل‌های گازی استفاده می‌شود . چشم الکتریکی را در داخل لوله‌ی مشعل رو به طرف شعله قرار می‌دهند . اگر شعله تشکیل نشود مقدار مقاومت الکتریکی چشم زیاد خواهد بود و جریانی از آن نمی‌گذرد تا به رله‌ی کنترل مشعل برسد در نتیجه رله ، بلا فاصله مشعل را از کار می‌اندازد که اصطلاحاً گویند مشعل «ریست ۲» کرده است ولی اگر شعله تشکیل شود ، با عبور جریان از آن رله نیز تأثیر گرفته ، به مشعل اجازه‌ی ادامه‌ی کار را می‌دهد.

بدنه‌ی مشعل:

بدنه‌ی اغلب مشعل‌های گازوئیلی و گازی از نوع چدن ریخته‌گری است که قطعات مختلف مشعل بر روی آن نصب می‌گردد.

طرز کار مشعل‌های گازوئیلی : اگر آب داخل دیگ ، از درجه‌ی حرارت تنظیم شده بر روی «آکوستات» سردتر باشد ، فاز به طرف کنترل الکترونیک (رله) مشعل هدایت می‌گردد . البته رله‌ی مشعل (بر اساس بر نامه ریزی انجام شده بر روی آن) موتور را روشن می‌کند و پس از حدود ۳ ثانیه پروانه‌ی مشعل (در حالی که شیر بر قی بسته است) شروع به کار می‌کند اگر گاز قابل اشتعال (گاز‌های حاصل از تبخیر نشت احتمالی گازوئیل در زمان خاموش بودن) در داخل دیگ وجود داشته باشد ، باید به وسیله‌ی دمیدن هوا به داخل دیگ از طریق دودکش به خارج هدایت شود که به این عمل «پرج ۱» گفته می‌شود.

در مرحله‌ی بعد الکترودها شروع به جرقه‌زدن می‌کنند (هنوز شیر بر قی بسته است) ناواری اگر احتمالاً باز هم گاز قابل اشتعالی در داخل دیگ باشد ، مشتعل شود . بعد از گذشت چند ثانیه در حالی که هنوز الکترودها جرقه می‌زنند ، شیر بر قی باز شده گازوئیل به داخل دیگ پاشیده می‌شود . اثر حرارت جرقه‌ی الکترودها ، گازوئیل به درجه‌ی حرارت اشتعال رسیده، مثلث احتراق تشکیل می‌شود و گازوئیل مشتعل می‌گردد . با تابیدن نور

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

شعله به « فتوسل » و دریافت آن به وسیله‌ی کنترل الکترونیک ، عمل چرقه‌زدن الکترودها بعد از چند ثانیه قطع می‌شود و موتور مشعل (تازمانی که درجه‌ی حرارت آب داخل دیگ به درجه‌ی حرارت تنظیم شده بر روی آکوستات برسد و آکوستات موتور را خاموش کند) به کار خود ادامه می‌دهد . هرگاه بعد از باز شدن شیر برقی و گذشت حدود ۱۰ ثانیه ، شعله در داخل دیگ اجاد نشود ، شیر برقی به وسیله‌ی کنترل الکترونیک بسته شده ، پس از قطع شدن عمل چرقه‌زدن ، موتور مشعل خاموش می‌شود.

کاربرد مشعل‌های گازوئیلی: مشعل‌های گازوئیلی بر روی دیگ‌های چدنی آب‌گرم ، دیگ‌های فولادی آب‌گرم ، آب‌داغ ، بخار سیستم‌های حرارت مرکزی و تهویه‌ی مطبوع

نصب شده ، مورد استفاده قرار می‌گیرند.

محاسبه و انتخاب مشعل‌های گازوئیلی

پس از انتخاب دیگ ، تعیین نوع سوخت و در نظر گرفتن بازده کار ، می‌توان ظرفیت مشعل را محاسبه نموده ، مشعل مناسب برای دیگ مورد نظر را انتخاب کرد

بازده مشعل و دیگ

چون همیشه مقداری حرارت از راه دودکش به بیرون منتقل می‌شود و کلیه‌ی مواد سوختی نیز محترق از راه دودکش به بیرون منتقل می‌شود و کلیه‌ی مواد سوختی نیز محترق نمی‌گردد ، بنابراین مقداری افت حرارتی در داخل دیگ وجود خواهد داشت . این افت حرارتی در مشعل‌ها به صورت بازده بیان می‌شود . مقدار بازده مشعل و دیگ بستگی به نوع سوخت دارد . بازده در مشعل با سوخت مایع سنگین (مازوت) (۶۰) تا (۷۰ %) ، با سوخت مایع سبک (گازوئیل) (۷۵) تا (۸۰ %) و با سوخت گاز (۹۰) تا (۹۵ %) است . با توجه به مطالب ذکر شده خواهیم داشت: در این رابطه « H ظرفیت حرارتی دیگ ، « « بازده دیگ و مشعل « H » ظرفیت حرارتی مشعل است.

توجه :

دانلود جزوات

مقادیر H و H1 هر دو بر حسب یک واحد ظرفیت حرارتی از یک سیستم اندازه‌گیری (SI) (ری ، متر یک و یا انگلیسی) و بر حسب درصد است . پس از محاسبه‌ی مقدار ظرفیت برقی حرارتی مشعل (H1) ، با استفاده از جدول ظرفیت حرارتی یکی از سازندگان مشعل می‌توان مشعل مناسب را انتخاب کرد . در جدول (۸-۸) (ابعاد و در جدول (۸-۹) ظرفیت حرارتی چند مدل مشعل نشان داده شده است .

پکیج شوفاژ دیواری

کولر گازی اسپلیت

یخچال و فریز

لوازم خانگی

مثال :

برای یک دیگ به ظرفیت حرارتی () ، مشعل گازوئیلی مناسب را انتخاب کنید .

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع

پاسخ :

در صورتی که بازده مشعل و دیگ برابر ۸۰ % در نظر گرفته شود ، خواهیم داشت:

سپس در ستون ظرفیت حرارتی ، اعداد (۱۴۲۰۰۰) تا (۳۰۱۰۰۰) کیلو کارلری بر ساعت را پیدا می کنیم که ظرفیت آن (۲۹۰۰۰) کیلو کالری بر ساعت است . بنابراین مشعل مناسب « PDEO » یا شیر برقی اینچ و موتور یک فاز (۵۰۰) وات است.

ارزش حرارتی سوخت و ظرفیت نازل:

مقدار حرارتی را که از احتراق کامل یک لیتر سوخت (مایع یا گاز) و یا یک کیلوگرم سوخت (جامد یا مایع) به دست می آید « ارزش حرارتی » آن سوخت نامند .

ارزش حرارتی سوخت های مختلف با هم تفاوت دارند . ارزش حرارتی چند نوع سوخت داده شده است.

1- سوخت مایع سنگین ، نفت سیاه (مازوت یا نفت کوره)

2- سوخت مایع متوسط ، نفت گاز (گازوئیل)

3- سوخت مایع سبک ، نفت سفید

4- سوخت مایع خیلی سبک ، بنزین

5- گاز طبیعی

آموزشگاه مجازی تاسیسات و سیستم های تهویه مطبوع اشکان تهویه

وبسایت:

<http://package118.ir>

آبگرمکن دیواری

آبگرمکن برقی

آبگرمکن نفتی

<https://telegram.me/servicpackage118>

کanal تلگرام :

پکیج شوفاژ دیواری

کولر گازی اسپلیت

یخچال و فریز

لوازم خانگی

ایمیل مدیر سایت :

Atkh.iran@gmail.com